

eller at de skulde dovne og ikke tage sig af Sagerne, men Sagerne ere for faa, forbløffende faa.

I saa Henseende maa jeg sige, at den højtærede Ministers Oplysninger netop talmæssigt godtgjorde, at jeg havde Ret. Thi hvad vil 9,000 Ekspeditioner aarlig sige? Der er 300 Arbejdsdage i et Aar, det er 30 Ekspeditioner om Dagen. Til disse 30 Ekspeditioner er der 1 Departementschef, 2 Kontorchefer — det er 3 —, 2 Fuldmægtige — det er 5 —, og 5 Assistentter — det er 10 — og 3 af de berømte Damer med Skrivemaskiner, det er i alt 13, det bliver altsaa $2\frac{1}{2}$ Ekspedition pr. Mand eller pr. Menneske om Dagen. Det er ingenting, naar det er rigtigt — og det er rigtigt —, som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds saa veltalende udviklede, at saaledes som hele Systemet er her i Landet, er uendelig meget af, hvad der foregaar i Ministerierne, kun Formalia, kun Brug af Papir. Derfor kan man sige sig selv, at disse $2\frac{1}{2}$ Ekspedition ofte ere saadanne, at et normalt Menneske kan udrette dem paa 5 Minutter. F. Eks.: I behagelig Skrivelse af Dags Dato undlader jeg ikke o. s. v., o. s. v. at opfordre den højtærede Organisation af dit og dat til over vedlagte Sag med Bilag at afgive Deres Erklæring. (*Ivar Berendsen*: Efter Omstændighederne ønskes det besvaret belejligt og hurtigst muligt!). Ja, det er rigtigt: Efter Omstændighederne ønskes det besvaret belejligt og hurtigst muligt o. s. v., o. s. v. Det behøver man ikke at have 1 Departementschef, 2 Kontorchefer, 2 Fuldmægtige, 5 Assistentter og 3 Damer med Skrivemaskiner til at skrive. Nej, der var selvfølgelig en Opgave, som Handelsministeriet oprindelig var beregnet paa, og som ligger ganske udenfor Formalia, og det var, at de i Handelsministeriet skulde, om jeg saa maa sige, lægge hele deres Gerning udadtil og søge at faa fat i Erhvervslevet. Men i denne Sammenhæng er Erhvervslevet sandelig Bjerget, som ikke gaar til Muhammed, men Muhammed maa gaa til Bjerget. Man kan nu ganske vist ikke forlange, at kgl. danske Embedsmænd skulle være Muhammed'er eller Profeter. Profeter ere som bekendt ikke agtede i deres eget Fædreland, og alle Embedsmændene oppe i Handelsministeriet ere sikkert særdeles agtede i deres Fædreland og ere selvfølgelig ikke Profeter. Men det forlanger jeg heller ikke, det er noget, man kan sige er for vanskelig en Opgave at stille Mænd af denne Type eller Støbning. Men det, som jeg har peget paa, og som

det ogsaa forekommer mig, at den højtærede Handelsminister egentlig gav mig Ret i, er, at der maatte kunne gives disse Mennesker større Arbejdsmateriale, flere Sager, flere Ekspeditioner. Jeg tror, at det tre-firdobbelte Arbejde kunde disse udmærkede Mænd særdeles godt præstere. Med andre Ord, der kunde ske en mere økonomisk Omlægning af Arbejdsstoffet i de forskellige Ministerier. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister ogsaa udtalte et vist Haab i saa Henseende, og jeg vil meget henstille til den højtærede Konseilspræsident, som jeg ved omfatter hele dette Emne med megen Velvillie, at han vil yde sin velvillige Medvirken til, at der eventuelt kunde ske en saadan Omordning indenfor samtlige Ministerier, at der fra andre Sider evakueredes over i Handelsministeriet, og dette fik flere af de Sager til Behandling, der efter vor Mening naturligt høre ind derunder. Der kan nævnes adskillige af den Slags Sager. Lad mig som et Eksempel instar omnium nævne den grønlandske Handel, den hører dog ret naturligt ind under Handelsministeriet, det ligger saa at sige i selve Navnet. Der er sikkert ogsaa adskillige Ting indenfor Trafikministeriet, der kunde omlægges. Dette er ganske vist foreløbig kun et fromt Ønske, en Henstilling, og jeg ønsker det betragtet som saadan. Jeg henstiller disse Tanker — som jeg tror finder stor Sangbund i Erhvervslevet — til det højtærede Ministeriums, særlig Handelsministeriets velvillige Overvejelse.

Af den højtærede Finansminister blev der overfor min Gentagelse af den Bevisførelse, der foreligger i Gehejmeetatsraad Bramsens Pjece, blandt andet svaret, at Aaret 1907—08 var berørt af Toldreformen, var et Overgangsjaar. Men jeg vil gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa, at dette sagde jeg allerede paa Forhaand, og tilføjede, at den Gang den højtærede Finansminister forelagde Finanslovforslaget 1909—10, den 29. September 1908, vidste han det, og ikke des mindre — til Trods for, at han vidste det paa sine Fingre og kendte alle Tallene nøjagtigt — sagde han, at naar han havde opført dette Tal, der viser sig at være 8 Mill. Kr. for højt, var han paa den sikre Side. Selv om den højtærede Finansminister vedbliver at forsikre, at der ikke er sket nogen Fejl med Hensyn til Toldloven, siger jeg, at der ikke alene er sket en Fejl, men Fejlen er nøjagtig 8 Mill. Kr., og det kan ikke paa nogen som helst Maade bortdiskuteres. Nu siger den højtærede Finansminister og sikkert med Rette: Det